

V Meclově slavíme dva roky!

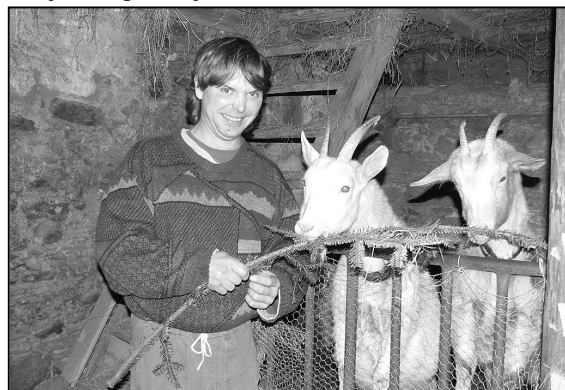
Letos v listopadu to jsou dva roky, co jsme jako Diecézní charita osídlili budovu fary v Meclově. Jak k tomu vlastně došlo? A co se zde za ty dva roky událo?

Na začátku se zrodila myšlenka Terénní sociální služby, která postupně zasahovala celou oblast Domažlicka. Postupem času se vykrystalizovala skupina sociálně potřebných klientů, kteří se z různých důvodů ocitli bez střechy nad hlavou. Jedinou jejich šancí byla psychiatrická léčebna nebo kariéra bezdomovectví. Podařilo se zajistit ubytovací prostory v Klenčí, avšak ty této službě z velké míry nevyhovovaly.

Ve spolupráci s farností Klenčí se před dvěma roky podařilo získat a zprovoznit faru v Meclově.

Kdo jste meclovskou faru navštívili, jistě vás zaujala rozlehlá a členitá zahrada, množství zeleně a příjemný a útulný vesnický koutek. Tomu všemu vévodí budova fary, byť trochu zchátralá, ale dá se zde bydlet. V současnosti zde má svůj „domov“ devět lidí. Sešli se zde lidé, kteří to mají v životě trochu těžší, než my ostatní – např. kvůli psychiatrické diagnóze, osobnostní poruše, chronické závislosti, pohnuté minulosti či nefunkčnímu rodinnému zázemí. Nedokáží se v našem složitém světě zorientovat sami a potřebují tak trochu doprovázení, kontroly, poradenství, a především kousek opravdového kamarádství.

A co tu společně děláme? Staráme se o dům, zahradu, krmíme zvěř, vaříme, jíme, pracujeme i slavíme, řešíme problémy a těšíme se z drobných úspěchů. A když k tomu naši kuchaři něco upečou, tak je to u praskajících kamen hotová romantika.

Možná si říkáte, že to vypadá moc růžově. Někjaký konflikt či prohřešek proti domácímu řádu se vždycky objeví, ale pokaždé se najde nějaké řešení, abychom mohli jít dál. Kdo z nás nemá svá slabá místa?

Co na to říkáme po dvou letech našeho snažení? Je to někdy dřina, ale stojí za to. Lidé zde v Meclově vnímají svou životní změnu a uvědomují si, že se jejich život posouvá směrem dopředu. A to nám všem, obyvatelům fary i pracovníkům, dodává energii.

A abych nezapomněl – občas si říkáme, jestli se té naší mravenčí práce nějak dotýká Bůh. Myslím si,

že fakt, že jsme vydrželi dva roky a pořád máme chuť pokračovat, je důkazem toho, že nám k tomu všemu Pán Bůh hodně fandí. A za vaše modlitební fandění taky moc děkujeme!

pracovníci Terénní sociální služby a Štěpán Glac
Foto: Standa, kozy Líza a Zubejda

Tříkrálová sbírka 2009

Tak jsem ještě nedávno vzpomínal na Tříkrálovou koledu, a už je před námi další rok a s ním **Tříkrálová sbírka 2009**.

Také při letošní sbírce se budeme těšit na slavnostní zahájení s průvodem od klášterního kostela přes náměstí s hlavním programem v Arciděkanském kostele. **Sbírku zahájíme slavnostním průvodem od kláštera v sobotu 3. ledna ve 13.30.** Zástupci biskupství (možná sám Otec biskup), Diecézní charity a starosta města Domažlic budou samozřejmě také přítomni. Děti, vy se můžete do průvodu letos nově zapojit, a to jako ovečky (když vás maminka trochu přestrojí). Budete pak moci během zahájení sedět přímo u Ježíškovy kolébky.

Koledovat budeme až do 7. ledna.

Abychom všechno dobře zajistili, obracíme se na vás, rodiče (dospělý doprovod skupinek nebo třeba pomoc při zajištění občerstvení na faře...), a především na vás, **kluci a holky, pojd'te s námi koledovat**. Kdo jste koledovali minule, tak víte, že za tu trochu námaha to rozhodně stojí.

A nejenom námaha a dobrý pocit! Odměna za ty nachozené kilometry bude - zase vybereme nějaký zajímavý film v domažlickém kině. Termín upřesníme.

Během sbírky bude zajištěno teplé občerstvení na faře, děti budou po dobu sbírky pojištěné a s každou skupinkou půjde dospělý vedoucí.

V roce 2009 je účelem sbírky pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí a podpora charitativního díla. Letošní sbírka podpoří z těchto prostředků tři projekty, které v našem regionu provozujeme: Terénní sociální službu v Domažlicích, Volnočasový klub Duha pro handicapované, a také Domov sv. Zdislavy pro matky s dětmi v tísní v Havlovicích.

Případné dotazy na mém telefonu: 731433092 (731433020).

Štěpán Glac